

عنوان مقاله:

زندگانی دوازده امام (ع) در کتاب شواهدالنبوهجامی

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ و فرهنگ، دوره 43، شماره 87 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

منصور داداش نژاد - عضو هیات علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

خلاصه مقاله:

شواهدالنبوهعبدالرحمن جامی (د. ۸۹۸ ق) از جمله کتابهای نگارش یافته توسط یکی از دانشمندان اهل سنت است که با ذوقی صوفیانه نگاشته شده است. جامی در این کتاب به زندگانی پیامبر (ص)، دوازده امام (ع) و اصحاب، با رویکرد دلائل نگارانه پرداخته و در باره امامان (ع)، همان گزارشهایی را ارائه کرده که بی کم و کاست در منابع شیعی یافت میشود. رویکرد این کتاب تقریبی است و به گستردگی به نقل معجزات، کرامات و خوارق عادات ائمه پرداخته است. روند یاد کردن از مناقب ائمه که از قرن چهارم در کتابهای نخستین صوفیان، آغاز شده بود، در قرن نهم با تدوین کتاب هایی همچون شواهدالنبوهکامل گشت، به گونهای که یکسانی و مشابهت اطلاعات در زمینه زندگانی ائمه در دو گروه منابع شیعی و سنی مشاهده میشود. این مقاله با بررسی بخش زندگانی و کرامات دوازده امام، (ع) در شواهدالنبوهو مقایسه آن با مطالب مندرج در کشف الغم هعلی بن عیسی اربلی (د. ۶۹۲) دانشمند شیعی قرن هفتم، در صدد نشان دادن، همخوانی و یکسانی منابع اهل سنت و شیعیان درخصوص گزارش زندگانی ائمه برآمده است.

کلمات کلیدی:

جامی، شواهدالنبوه، دوازده امام، دلائل نگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542528>

